

Rozhled 6

Činnost CED se uskutečňuje za finanční podpory MK ČR. Statutární město Brno finančně podporuje Centrum experimentálního divadla, příspěvkovou organizaci.

Výstavní subjekty zahrnuté v tomto čísle:

Galerie Katakomby

CED, p. o., Zelný trh 9, Brno
www.galerie-katakomby.cz

Galerie Provázek

Zelný trh 9, Brno
www.provazek.cz

Galerie HaDivadla

Poštovská 8D, Alfa pasáž, Brno
www.hadivadlo.cz

Galerie Třináctka

Pánská 13, Brno
www.trinactkabrno.cz

Galerie Lužánky

Středisko volného času
Lidická 50, Brno
www.luzanky.cz

Galerie Hády

Horníková 1, Brno
http://www.zshornikova.cz/galerie/

Galerie Pekařská

Pekařská 52, Brno
www.galeriepekaraska.cz

Galerie Platinium

Veveří 111, Brno
www.galerieplatinium.cz

Galerie Galapa

Běhounská 22, Brno
www.galapa.cz

Dvorek pod Petrovem

Petrov 1, Brno
www.dvorekpodpetrovem.cz

Malá královopolská galerie

Husitská 1, Brno
www.mkgbrno.cz

Cafe Gracian

Lidická 17, Brno
www.cafegracian.cz

Galerie pod Petrovem

Kopečná 20, Brno
www.galeriepodpetrovem.cz

Wannieck Gallery –

Galerie na mostě

Ve Vaňkovce 2, Brno
www.wannieckgallery.cz

Muzeum města Brna, p. o.

Špilberk 1, Brno
www.spilberk.cz

Galerie Čertův ocas

Mohelský mlýn, Mohelno
www.stir-up.net

obr. 1

obr. 2

obr. 3

- 2 Na Provázku se vystavuje jak o život / Galerie Provázek / obr. 1
- 2 André a Gregor na mostě / Galerie na mostě – Wannieck Gallery / obr. 2
- 2 GLOW – Ševčíková, Lopour, Bubeník / Galerie Katakomby
- 3 Podzimní výstavy v MKG / Malá Královopolská Galerie
- 3 Něco málo na Dvorku pod Petrovem / Dvorek pod Petrovem
- 4 Vladimíra Sedláková – Retrospektiva / Špilberk, MMB
- 4 Křížovka po 30 letech / Špilberk, MMB
- 5 Líšeňský kulturní podzim 2013 / Galerie Hády
- 5 Karel Gregor – Nízká laťka / Galerie HaDivadla
- 6 Jak vznikaly prostory / Galerie Pekařská
- 7 Patrik Viček – Sochy / Galerie Pekařská
- 7 Alena Krkošková / Galerie Pekařská
- 8 Ivana Kotýnková – Drobné radosti života / Galerie Pekařská
- 9 Alena Wagnerová – Magické zahrady / Galerie Pekařská
- 10 Jiřina Strýčková – Kresby / Galerie Pekařská
- 11 Přehlídka / děti ilustrují literaturu / Galerie Lužánky
- 11 Obrazy Lubomíra Stejskala / Galerie Galapa
- 11 Šárka Hejnová – Mozaiky / Galerie Katakomby
- 13 Sochař Pavel Medek / Představujeme
- 13 Prostor zaplněný vědomím / Autorské studie
- 13 Dialogy – Slunce a duše / Galerie pod Petrovem
- 14 Jánuš Kubiček v Platiniu / Galerie Platinium
- 14 Zdeněk Cibulka – Mlýnek na problémy / Galerie Čertův ocas / obr. 3
- 15 Jaroslav Fišer – Česká krajina / Galerie Třináctka
- 15 Anna Pecková – 1968 / Galerie Třináctka
- 16 Oldřich Hrb – Fotografie / Cafe Gracian

ANDRÉ A GREGOR NA MOSTĚ

Dva brněnští výtvarníci, André a Karel Gregor, vystavují od června do konce září v Galerii na mostě – části Wannieck Gallery. Osobně i umělecky se poznali v prostředí Divadla Husa na provázku, kde na počátku tisíciletí oba pracovali (Karel Gregor dodnes). Od té doby měli bezpočet společných výstav. Každý z nich vystavuje i samostatně, ale společným projektům se nevyhýbají a v časovém posunu zhodnocují proměny, které nastaly od konce projektu předešlého.

Dominantním námětem tvorby Karla Gregora vždy byla lidská postava. Od samých počátků své tvorby studoval a zobrazoval anatomii, pohyb, gesta často jdoucí až do exaltovanosti, to když jimi vyjadřuje údiv či strach a stres. Barevnost pozadí vždy doplňuje kompozici pohybu jeho postav. Tvorba Karla Gregora se neustále rozvíjí a graduje, přesto však zůstává jednotná a ucelená.

André je ve svých obrazech „divočejší“ a „neučesanější“. Kontrastní tmavé barvy, syrovost zobrazovaných objektů a ironická britkost námětů, tvoří v Andrého obrazech ucelený příběh. V těchto příbězích mnohdy reaguje na dění kolem sebe a petrifikuje je tím do vizuálního znaku.

(Foto na 1. straně: společná instalace)

Wannieck Gallery – Galerie na mostě
André a Karel Gregor
25. června – 29. září 2013

NA PROVÁZKU SE VYSTAVUJE JAKO O ŽIVOT

Výstava obrazů **Davidu Cajthamla** bude zahájena v den zahájení festivalu Duha v Brně (9. ročník Divadla v po-

V Denisových sadech proběhne ve středu 25. 9. v 16 hodin hap-

pening „AŽ ŽIJE VÁCLAVI!“ k přejmenování zejména uličky u divadla, poté výtvarný happening Karla Gregora na Alžbětinské scéně s názvem „CO ZBYLO ZE SRDCE“ a výstava fotografií Václava Havla (Všechny světové agentury řekly Ano!). V sobotu 28. září v 18.30 ve foyer začne vernisáž výstavy, „SVĚT PODLE ČAPKA“, instalace pracovního

stolu Karla Čapka.

hybu) pořádaného Divadlem Husa na provázku dne 21. září 2013. Historička umění Vilma Hubáčková o autorovi napsala: *Z původní výtvarné představy se vyvinul nekonvenční a tajemný příběh, který se dostává až k prapočátkům lidské existence. Mořská dívka – univerzální matka a milenkka byla stvořena prostřednictvím slova. Slovo se zhmotnilo do podoby člověka, vytvořilo si svého nositele z důvodu přežití. Mozek dívky produkuje myšlenky, které dávají řád chaosu světa.*

Plakáty DHNP – průřez tvorbou z let 1968-2013 je název výstavy plakátů z uplynulých 45 sezon. Bude zahájena dne 22. 9. 2013 společně s komponovaným programem v sále Antonína Procházky v Domě umění na Malinovského náměstí, kde Divadlo na provázku našlo své zázemí po více jak dvacet let. Po skončení akce v Domě umění bude možno shlédnout plakáty v budově dnešního sídla Divadla Husa na provázku, v Domě pánů z Fanalu na Zelném trhu č. p. 9.

Lucie Ševčíková

Jiří Lopour

Josef Bubeník

GLOW čili ZÁŘE ZÁŘÍ CELÉ ZÁŘÍ je název výstavy, která na počátku září zahájila novou výstavnickou sezonu v galerii Katakomby. Tři autoři, Lucie Ševčíková, Jiří Lopour a Josef Bubeník, zde představili své barevné kresebné výstupy. Představená díla jsou vizuální introspekci jejich vnitřních pohnutek, vznikají ze zaujetí pro barvu, linii i tvar

a jejich prostřednictvím promlouvají k návštěvníkům. „Jdu se ještě nabít. Mají ohromnou sílu,“ prohlásil jeden návštěvník, který výstavu shlédl opakovaně.

Galerie Katakomby
GLOW (Lucie Ševčíková –
Jiří Lopour – Josef Bubeník)
3. září – 30. září 2013

Podzimní výstavy v Malé Královopolské Galerii

Malá, ale naše... tak by se dala charakterizovat výstavní prostora před vstupem do Obřadní síně MČ Brno-Královo Pole na Husitské. A tak se k ní chováme i my. Mramorové podesty a obložení místností, navržené architektem Lacinou, vybízejí k dotvoření atmosféry kulturního prostoru radnice – a tak je dotváříme. Každé tři týdny se mění tvář Malé Královopolské Galerie, kde vystavují začínající i renomovaní umělci nejen Králova Pole, ale i Brna, celé České republiky i zahraniční hosté. Kurátorem MKG je již druhým rokem

brněnský výtvarník a fotograf Martin Foretník, celou MKGalerii zaštiťuje Umělecké sdružení Parnas pod vedením Richarda Tribuly.

Zvláštní atmosféra MKGalerie inspirovala kurátora i ke konání dalších podniků – besedy s výtvarníky (např. Aloisem Mikulkou), pravidelné koncerty – ať už klavírní, pěvecké, instrumentální nebo divadelní, dotvořili MKGalerii jako kulturní celek.

MKGalerie je otevřená pro veřejnost každý všední den od 13 do 17.30 hodin a vstup je zdarma.

25. září 2013 se otevřou dveře **PODZIMNÍHO SALONU US PARNAS** a hostů – pravidelná akce, která seznamuje širokou veřejnost s novými uměleckými díly brněnských výtvarníků, představí širokou škálu výtvarných směrů i technik.

16. října 2013 vernisáž zahájí svoji výstavu brněnský krajinář **Josef ŠIDÁK**, jehož obrazy vyzařují lásku k přírodě a oslavu její čistoty a krásy.

6. listopadu 2013 se v MKGalerii představí **Tomáš PROKEŠ** – výtvarník, fotograf a propagátor Reiki. Vytváří pohádkově-fantastickou krajinu, která probouzí sny a představy, které se nacházejí v každém z nás.

27. listopadu 2013 - událost roku v MKGalerii – **PRACOVNÍ PROSTŘEDÍ PAR-**

NASU – dlouho připravovaná výstava ke 30. výročí vzniku tohoto královopolského uměleckého sdružení. Nechá nahlédnout „pod pokličku“ života výtvarníků...

Práci MKGalerie a veškeré dění v ní můžete sledovat na webovkách – www.mkg-brno.cz nebo na sociální síti – FB – Malá Královopolská Galerie. Vydáváme kulturní občasník **PALETA**.

Ale úplně nejlíp je přijít a podívat se na vlastní oči...

Něco málo na Dvorku pod Petrovem

Od 26. července se koná v kavárně Dvorek pod Petrovem prodejní výstava dosavadní tvorby výtvarníka Ondřeje Bělící, pod názvem „Něco málo“. V málu je totiž krása, v málu je poezie, kterou Bělíca protknul celou svou minimalistickou tvorbou.

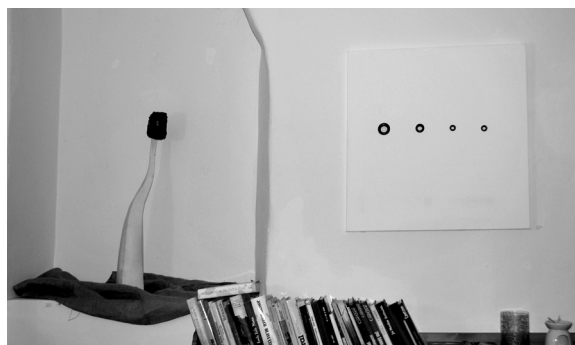
Poprvé upoutal větší pozornost svojí úspěšnou výstavou soch, která byla k vidění od 9. května v kavárně Podnebí v Brně. Výstava „Něco málo“ navazuje na umělcovu tvorbu a na rozdíl od té předešlé je doplněná o umělcovu mladší díla.

Celkovou expozici budou tvořit série Bělících drátěných soch, kterými pomyslně navazuje na starší sochaře, jakými jsou například Ivan Lovatt nebo Derek Kinzett, kteří tvořili ze stejného materiálu. Bělíca sice použil podobné médium, ale naprosto jiné pojetí. Svojí ideou a jistou mírou abstrakce posunul tyto objekty do jakési vyšší sféry bytí.

Tyto sochy pak budou doplněny o umělecká plátna se zakomponovanou drátovou strukturou ve formě penetrací a kovovými průhledy vytvářejícími oka zírající z pláten. Bělíca tak přešel z ryze prostorové tvorby do plošné, v podstatě posunul svoji obrazovou tvorbu na trojdimenzionální díla na pomezí obrazu a objektu.

Minimalismus, koncept a kov, tři slova, jež charakterizují tvorbu tohoto mladého umělce. Každý, komu alespoň jedno z těch-

to slov Něco málo říká, by si jméno Ondřeje Bělící měl do budoucna jistě zapamatovat a nenechat si ujít zážitkovou vernisáž, která

se bude konat 26. července od 18:00 v již dříve zmíněné kavárně. Vernisáž bude doplněna o artové videoprojekce z dílny společného ateliéru Gimonfu Ondřeje Bělící a Jana Adamuse, umění bude sálat ze všech stran a je se tedy rozhodně na co těšit.

Markéta Chalupová

Dvorek pod Petrovem
Ondřej Bělíca – Něco málo
27. července – 21. září 2013

VLADIMÍRA SEDLÁKOVÁ: PŘEKRAČOVAT NASTAVENÉ HRANICE

Od 19. června do 18. srpna 2013 probíhala v Muzeu města Brna na hradě Špilberku retrospektivní výstava malířského, kresebného a grafického díla Vladimíry Sedlákové (1952). Pod kurátorským vedením doktorky Kaliopi Chamonikola zde byla představena řada tvůrčích období Vladimíry Sedlákové od ukončení studií na Akademii výtvarných umění v Praze (ateliér prof. Jana Smetany) do současnosti. Přehled tvůrčích etap zahájila raná osmdesátá léta s projekty a charakteristikami věku techniky, bylo zastoupeno období kolem roku 1990 s tématem struktur a drsností, nechyběly charakteristiky z první poloviny devadesátých let ani prozkoumávání jazyka počítače, jež dodnes v díle převládá v podobě tzv. „hladin“ (layers). Výstavu uzavřela série největší tvorby jako výsledek nepřetržité výstavní aktivity Vladimíry Sedlákové.

Tato nepřehlédnutelná autorka s vyhraněným výtvarným rukopisem a individuálním uměleckým směřováním inklinovala již záhy po absolvování Akademie výtvarných umění v Praze ke geometrii a geometrickým formám.

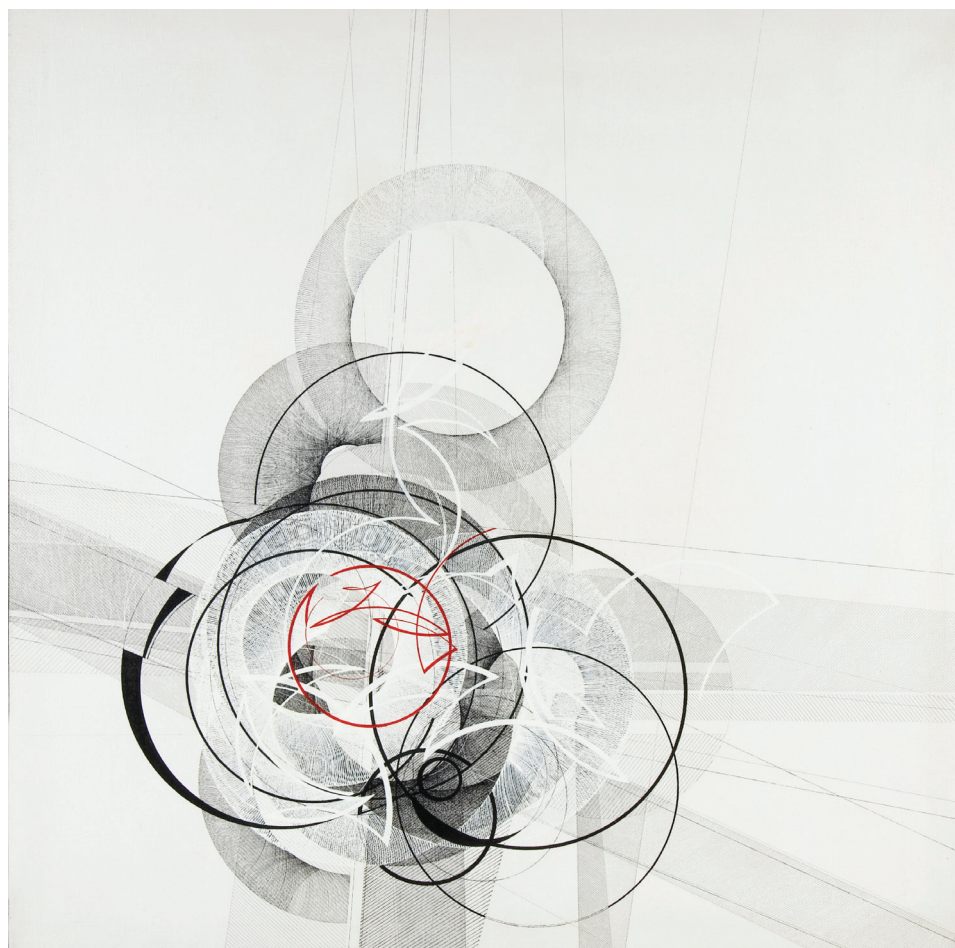
Postupné abstrahování a redukování tvaru, doprovázené přehodnocováním témat ze světa strojní techniky odkazovalo na autorčino středoškolské vzdělání (Střední průmyslová škola strojnická) a stalo se zároveň dokladem snahy o co nejčistší, oproštěný výraz. Tuto snahu podporovala neustálá práce s pestrou šíří výtvarných prostředků – linií, tvarem, barvou, plochou, ale i objemem a prostorem, neboť celá její jednotná a ucelená tvorba je pozoruhodně bohatá na řadu rozličných výtvarných disciplín – zahrnuje vedle obrazů, grafik a kreseb též plastiky, objekty a výtvarná díla do architektury. V polovině 90. let výrazně ovlivnilo podobu díla Vladimíry Sedlákové nové médium – počítač. Jeho možnosti autorka prozkoumává a rozvíjí dodnes. Kompoziční principy jako zrcadlení nebo symetrie v něm autorka povyšuje na samostatná výtvarná témata, připojuje k nim monochromii a snaží se v tomto svém novém přístupu najít dosud neobjevený řád. Ten je na první pohled dán již samotnou prací v sériích a cyklech, vedoucích k tvorbě strukturálních řad (ať už obrazů, kre-

seb nebo grafik) charakterizovaných rytmičností a komplementaritou. Rytmičnost a komplementarita bývají někdy výrazné, jindy téměř neznatelné a pouhým okem těžko identifikovatelné.

Všechny tyto výtvarné meze, za které se až dá zajít, byly k vidění jak na výše zmíněné retrospektivní výstavě na hradě Špilberku, tak i v prostorách Galerie Katakomby Centra experimentálního divadla v letech 2008 a 2009. Jako kdyby cílem díla Vladimíry Sedlákové bylo překračovat nastavené hranice.

Foto: Miloš Strnad

Špilberk – Muzeum města Brna
Vladimíra Sedláková – Retrospektiva
19. června – 18. srpna 2013

KŘÍŽOVKA PO 30 LETECH

Ve čtvrtek 15. srpna 2013 v 17 hodin proběhla v Muzeu města Brna na hradě Špilberku v přednáškovém sále Ogilvy vzpomínková beseda o dvou významných výstavách z počátku 80. let v Křížové chodbě Nové radnice. Přítomné uvítala a úvodní slovo pronesla Kaliopi Chamonikola.

Výstava Vladimíry Sedlákové v Muzeu města Brna na Špilberku se stala podnětem a příležitostí k neformálnímu setkání umělců spojených s dnes již legendárními výstavami v Křížové chodbě Nové radnice, které se uskutečnily v roce 1983 a 1984. Fenomén „Křížovka“ je bezprostředně svázán s generací výtvarníků narozených v 50. letech, která po studiích na Akademii výtvarných umění v Praze slibně rozbíhala svou tvůrčí aktivitu a nekonformním

pokračování na str. 5

LÍŠEŇSKÝ KULTURNÍ PODZIM 2013

Již tradičně pořádá galerie Hády podzimní kolektivní přehlídku výtvarných prací nazvanou Líšeňský kulturní podzim. Hlavním organizátorem akce je Nadační fond galerie Hády, který v prostorách Základní školy Horníkova 1, v Brně-Lišní, v nejvyšším patře budovy spravuje již patnáct let výtvarnou galerii, jejíž součástí je i stálá sbírka uměleckých děl. Líšeňský kulturní podzim, jehož se letos zúčastní několik desítek umělců, svým rozsahem a významem není pouze akcí jedné městské části, ale stává se záležitostí celoměstskou, celobrněnskou. I proto se akce pořádá za podpory statutárního města Brna a dalších sponzorů. O akci, její přípravě, vernisáži a celém průběhu budeme v příštím čísle našeho zpravodaje Rozhled podrobně informovat.

KŘÍŽOVKA PO 30 LETECH

přístupem významně poznamenala kulturní a umělecký život města.

O svých vzpomínkách, zážitcích, zkušenostech přišli diskutovat někteří z přímých účastníků těchto akcí, k nimž vedle Vladimíry Sedlákové patří také např. Pavel Luffér, Petr Veselý, Jiří Sobotka, Zdeňka Höhmová, Radomír Vavruša, Roman Wenzel, Jan Velek nebo Miroslav Vochta. K dalším účastníkům obou akcí patřili Vladimír Kokolia, Tomáš Ruller, Otmar Oliva, Jan Popišil, Božena Rossí, Karel Rossí, Zdeněk Řehořík, Oldřich Vašica, Josef Fronk, Radmila Chadimová či Dalibor Kyzlink. Radek Horáček hovořil na besedě o svých vzpomínkách z pozice tehdejšího diváka a studenta a připomněl obdobnou akci „Malostranské dvorky“, která proběhla na počátku 80. let v Praze. Současně byla prezentována dochovaná maketa katalogu jedné z výstav a diskutovány problémy úředního schvalování výstav v té době.

Na pozadí diskuse se na vzpomínkové besedě promítala koláž z dobového filmu a fotografií, které při instalaci výstavy

v roce 1984 natočila a nafotila Vladimíra Sedláková. Dva osmimilimetrové, asi deset minut dlouhé videozáznamy dávaly nahlédnout do tehdejších možností instalace výstav a na osobité prostorové i materiálové řešení, které tehdy vymysleli pro obě výstavy architekti Jan Velek a Miroslav Vochta. Na jednom z videozáznamů byl rozpoznán další vystavující autor – Jan Jemelka. Videozáznamy připravil pro účely setkání Miloš Strnad.

Na snímku nahoře: Kaliopi Chamonikola uvádí vzpomínkovou besedu Křížovka po třiceti letech (Foto Zdena Höhmová)

KAREL GREGOR – NÍZKÁ LAŤKA

Letošní divadelní sezona v HaDivadle započala vernisáží obrazů Karla Gregora nazvaná „Nízká laťka“. Ve své úvodní řeči zacitoval Karel Gregor režiséru Evu Tálskou, jejíž věta z jedné zkoušky: „Vyskoč a chvíli tak zůstaň,“ byla latentní inspirací ke vzniku cyklu obrazů s postavami strnulými ve výskoku. Obrazy vystavené v galerii HaDivadla byly původně určeny k výstavě v galerii Vaň-

kovka (viz str. 2), kam se však z důvodu místa nevešly, a proto se s nimi veřejnost může seznámit na této výstavě.

Před začátkem vernisáže Karla Gregora a jeden z vystavených obrazů „Ve výskoku“.

Galerie HaDivadla
Karel Gregor – Nízká laťka
5. září – 11. října 2013

GALERIE PEKAŘSKÁ

Pekařská 52, 602 00 Brno

www.galeriepekarska.cz
www.facebook.com/GaleriePekarska

Jak vznikaly prostory a myšlenka vytvořit výstavní galerii

Rekonstrukce vnitřního bloku domu na ulici Pekařské 52 začala na podzim roku 2011. Při rekonstrukci bylo dbáno na zachování původního rázu domu, a to nejen proto, že je od roku 1958 zapsán na seznamu památkově chráněných budov. Vysoké stropy, klenutá okna a masivní cihlové stěny jen podtrhují atmosféru jedinečného, nevšedního místa. Celá rekonstrukce byla dokončena na jaře 2012.

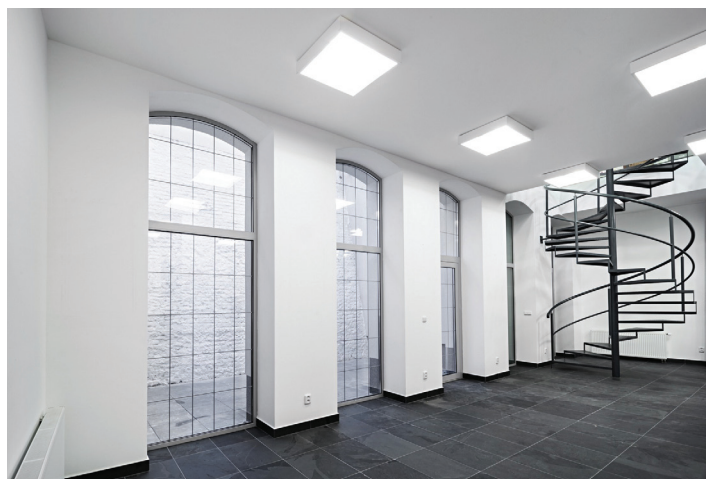
Otevřel se před námi čistý, bílý prostor, který jsme od počátku koncipovali jako zajímavé a příjemné místo pro setkávání s architekty, pro debaty nad novými projekty a architekturou. Tyto aktivity nás stále častěji podněcovaly k dalšímu kroku. Dát prostor umělcům z různých odvětví výtvarného umění a zároveň se otevřít široké veřejnosti. Tak vznikla GALERIE PEKAŘSKÁ, nová, mladá galerie zaměřená na moderní umění.

Výstavní prostory galerie GALERIE PEKAŘSKÁ jsou otevřeny jakékoli for-

mě vizuálního uměleckého vyjádření a naším cílem je vytvořit živý prostor k dispozici umělcům a širokému publiku.

Svou činnost galerie zahájila 12. 12. 2012 a jak jinak než charitativní akcí – křtem kalendáře na podporu občanského sdružení HAFO naděje. Součástí programu byla módní přehlídka Petra Kaloudy.

*Foto vpravo nahoře: před rekonstrukcí
 Ostatní fotografie na této stránce: prostory galerie po rekonstrukci*

Dvanáct módních návrhářů obléklo zvířata z útulků

Dvanáct známých nebo začínajících módních návrhářů a úřadující Miss Earth Tereza Fajková, se zúčastnili projektu na podporu občanského sdružení HAFO naděje. Iveta Řádková, Yvona Leitnerová, Jitka Šedová, Miriam Janásová, Magda Jarešová, Petr Kalouda, Luděk Hanák, Pavel Jevula, Miroslav Bárta, Luděk Kellner, Alešbáry a Lubomír Valdhans. Každý věnoval nějaký módní doplněk, který se poté fotil na zvířatech z útulků a který se později bude dražit. Mezi hvězdy kalendáře patří koza Amálka, fenka Kulička, ovce Mazlina a celebrita městského útulku v Bulharech, fenka Bára.

Celý projekt vymysleli a do života přivedli Žaneta Charvátová, zakladatelka občanského sdružení HAFO naděje, a Lubomír Buchta, módní fotograf. GALERIE PEKAŘSKÁ měla tu čest stát se generálním partnerem této akce.

Patrik Vlček – SOCHY

23. 1. 2013 – 22. 3. 2013

Rok 2013 byl zahájen výstavou dřevěných soch brněnského sochaře Patrika Vlčka, pod názvem „SOCHY“. Sochař, restaurátor, muzikant..., žije a tvoří v kousku brněnské přírody Vránův mlýn 3, 62100 Brno.

Základy sochařské a restaurátorské práce převzal od svého otce Miloše Vlčka. Ty pak zapracoval do svého osobitého stylu práce, ve kterém se odráží i jeho záliba v muzice...

Patrik Vlček pojal výstavu jako průřez svojí dosavadní tvorbou, jako návrat ke kořenům. Celek vystavovaných děl, mezi něž patří např. dřevěné trůny Adam a Eva (1997), dvousoší Král a Královna (2002), Zvoník

Patrik Vlček (Foto: Tino Kratochvíl)

a Zvonice (1994) či přenosný soukromý chrám Úl (1997), autor pojmenoval Království v nás. O pronesení úvodního slova na vernisáži autor požádal svého přítele Petra Čermáčka, který tvorbu Patrika Vlčka popsal krásnými, poetickými slovy: „Hledání a vytváření místa v předlid-

ném světě, místa, kde lze spočinout, kde se lze v tichu zastavit, rozhlédnout, souznít s okolním prostorem i s plynutím času... To se mi zdá být vnitřním motivem Patrikových soch. Nejsou to sochy na sokl, na polici, jsou to sochy–místa, sochy–stavby, sochy–bytosti...“

Alena Krkošková – Sky behind The Trees / Obloha za stromy (cyklus pastelových rezerváží)

27. 3. – 10. 5. 2013

„Soubor pastelů nese název „Obloha za stromy“, ale nebe není hlavním aktérem konceptuální grafické práce s pastelem v poměrně velmi náročné technice rezerváže. Na pozadí lehce snové a neurčitě zamířené zimní oblohy se protínají struktury větví až v abstraktně rozmanitých kombinacích, převedených z prostorového útvaru koruny stromu do

lineární krajky s abstraktní barevností. Vzniká tím dílo, které je nejen působivým prepisem přírodní pozorované skutečnosti, ale které může navodit v dalším plánu i téma křížujících se cest a stezek, nebo drah životních osudů. V tom je na práci Aleny Krkoškové jasně vidět vliv Dalibora Chatrného, u kterého autorka studovala. Nejen zvládnutí obtížné grafické techniky, ale i vícenásobný ideový koncept možného výkladu výtvarného díla, se skrytým poselstvím tajemství.

pokračování na straně 8

Nebývá ve zdejších krajích často zvykem, aby se profesí historik umění věnoval aktivní výtvarné tvorbě. Právě rozsáhlá znalost nejrůznějších typů umělecké tvorby bývá překážkou, proč mnoho i nadaných teoretiků nenajde odvahu k vlastnímu výtvarnému projevu. Naštěstí v případě Aleny Krkoškové tomu tak není a my máme na této výstavě možnost nahlédnout do imaginárních prostorů, inspirovaných přírodou a transponovaných clonou osobité obraznosti, do grafických prací mimořádné kultivovanosti a jemnosti až k hranici lyrické poezie.“ (akad. arch. Jan Velek)

Výtvarnice Alena Krkošková se mimo jiné věnuje výrobě šperků. Její ručně vyrobené autorské šperky jsou originálním dílem s individuálními prvky a je možné si je zakoupit v prodejně ENTRADA na ulici Pekařská 52 v Brně.

Foto z výstavy a vernisáže (na předešlé straně) Aleny Krkoškové (Foto: Tino Kratochvil)

Ivana Kotýnková – Drobné radosti života

15. 5. 2013 – 12. 7. 2013

V přírodě, melodiích, kontaktech s ušlechtilými, milými a laskavými lidmi, tam nachází inspiraci a čerpá svůj věčný optimismus malířka Ivana Kotýnková. Vystudovala Karlovu univerzitu v Praze – právnickou fakultu, láska k umění se ale stala její životní cestou

Je členkou profesionálního sdružení výtvarných umělců - Unie výtvarných umělců České republiky (Union of Visual Artist of the Czech Republic).

Jméno Ivany Kotýnkové je zařazena do významné životopisné encyklopedie předních osobností České republiky, vydávané ve Švýcarsku pod názvem „Who is who?“.

... o sobě, o tvorbě, o životě...

„Každý člověk by si měl udělat čas na to, aby v sobě vzbudil nadšení pro drobné radosti života.

Mé obrazy jsou pravděpodobně naplněny úžasem a chutí do života, odmítám předávat stíny, obavy a jakákoliv omezení. Naopak tvořím celým svým srdcem a také tak, aby určitou měrou fantazie mohl milovník umění obrázků sám dotvořit ve svých představách.

Nejraději tvořím v ateliéru, je to už zvyk, potřeba klidu a toho svého místečka. Stožan u okna, židlička, ateliér je velmi prostorný a to mi dělá dobře.

Ve své tvorbě příliš neexperimentuji, maluji olejovými barvami na plátno malířskou špachtličkou.

„Neoimpresionismus je můj styl, je to něco nového s nádechem starého, romantika zalitá sluncem.

Ta mihotavá krása je nekonečnou hrou barev a nálad a každý si může se mnou hrát, domýšlet a nacházet v obrázku své místečko, pocit a kousíček přenesené radosti.

Můj život byl a je radostný, vzrušující, plný lásky, míru a krásy a snad tu a tam obohatím i životy druhých.

A tak cestuji a maluji, užívám si nových informací, zkušeností, sledu-

Nahoře: Vernisáž Ivany Kotýnkové
Vpravo: Ivana Kotýnková při instalaci své výstavy.

(Foto: Tino Kratochvil)

ji a naslouchám, porovnávám krajiny i životní styl, ochutnávám všechnu tu krásu rozličností.“ Ivana Kotýnková

Alena Wagnerová – Magické zahrady

17. 7. 2013 – 30. 8. 2013

Studovala na Škole uměleckého průmyslu v Bratislavě, absolvovala Arteterapeutický výcvik u prof. J. Šickovej-Fabrice v Terra Therapeutic.

Své výtvarné nadání rozvíjí souběžně jako výtvarnice, ilustrátorka a arteterapeut (výtvarné dílny, workshop).

Ve volné výtvarné tvorbě Aleny Wagnerové dominuje technika akvarelu, pro její osobitý půvab spontánního rukopisu, spojujícího záměr a náhodu, ale také technika olejomalby a suchého pastelu. Jedinečnou technikou maluje na kamenné a v nejnovějších dílech zkoumá možnosti enkaustiky (malba voskem).

Je známá svými křehkými vizuálními výpověďmi nejen v dětské ilustraci, ale i mezi obdivovateli lyricko-meditativních obrazů.

Jednotlivým principem v malířské a ilustrační tvorbě Aleny Wagnerové, jakož i ve vedení její výtvarných dílen pro děti a ženy je šíření duchovní pohody, regenerace jako bariéry proti stresu a agresi vnějšího světa.

Pod vedením slovenské autorky Aleny Wagnerové proběhla dne 31. 7. 2013 v prostorách galerie a ve spolupráci s brněnským občanským sdružením **Mamma HELP** – sdružení pacientek s nádorovým onemocněním prsu, o. s., arteterapeutická dílna: „**ARTETERAPEUTICKÁ ETUDA – MOJE ZAHRADA – VÝTVARNÁ IMAGINACE**“.

pokračování na straně 10

*Vpravo: vernisáž a výtvarná akce
Dole: Alena Wagnerová
(Foto: Jef Kratochvil)*

Jiřina Strýčková – KRESBY 11. 9. 2013 – 1. 11. 2013

Tato výstava právě probíhá v prostorách GALERIE PEKAŘSKÁ. Jiřina Strýčková působí především v oblasti textilní tvorby – většina jejích dosavadních výstavních prezentací obsahovala ukázky návrhů a realizací tapiserií a oděvů z ručně tkaných, autorkou navrhovaných látek.

Méně známé jsou její kresby představované v GALERII PEKAŘSKÁ, jejichž smysl a motivace jsou zcela odlišné.

„Jiřina Strýčková dnes vystavuje výběr ze svých kreseb, které už řadu let představují nejen důležitou součást její výtvarné tvorby, ale současně se staly prostředkem sdělení vlastních dojmů a pocitů, nápadů – lze je vnímat jako jakýsi druh deníku.

Motivací je záznam aktuálního podnětu, zážitku, asociací s ním spojeným.

Autorka tak reaguje na situace, které na ni zapůsobily – jak v pozitivním tak i v negativním smyslu. Někdy to jsou zdánlivě nevýznamné epizody, spontánní podněty, které ji inspirují k figurálnímu kresebnému záznamu. Kresba však nesleduje přímou ilustraci naznačeného děje, motivu, podstatná je jeho obsahová pointa.

Jiřina Strýčková používá výraznou tvarovou stylizaci, často velmi expresivní deformaci kresebné definice figury, jejího pohybu, výrazu. Subtilní, citlivá linie nebo naopak vervní, energické tahy perem vymezují konturu těla nebo jeho fragmentu. Perokresby často bezprostředně reflektují dojmy z bezprostředního okolí a právě prožívané přítomnosti, ale jsou i obecnějším zamyslením se nad okolnostmi, formujícími a ovlivňujícími lidský život a peripetie jednotlivých lidských příběhů.

Kresby Jiřiny Strýčkové jsou tak i symbolickým vyobrazením námětů, mající širší významový kontext. Někdy jsou laděny v poloze hořké grotesky, jisté tragikomiky, představují podobnosti vážící se k subjektivním pocitům i podnětům nejrůznějšího druhu. Kresebná definice pojmů je vyhrocenější než v dřívějších letech, s důrazem na obsahovou, emocionální naléhavost sdělení. Naznačuje pády, ale i drobné životní radosti, epizody všedního života s jeho neustálými zvraty a proměnami.

Každá z kreseb Jiřiny Strýčkové je solitérem, někdy jsou doplňovány krátkým slovním doprovodem – názvem, navozujícím zobrazený příběh, situaci, která

jejímu vzniku předcházela. Motivací těchto kreslených příběhů a záznamů je potřeba vyjadřovat se bezprostředně právě tímto způsobem – není tedy nadneseným tvrzením, že kresba je důležitou součástí života Jiřiny Strýčkové, která tak někdy i nahrazuje jiný způsob komunikace – je interpretací vlastních pocitů, radostí i strastí.“

Jana Vránová

Do konce roku proběhne v prostorách galerie ještě výstava fotografa Marka Musila (6. 11. 2013 – 10. 1. 2014)

Již nyní pro Vás připravujeme neméně zajímavý výstavní program pro rok 2014, který v co nejkratší době umístíme na naše webové stránky.

Z perokreseb Jiřiny Strýčkové pro Vás připravujeme kalendář pro rok 2014. K zakoupení bude od listopadu 2013 na recepci galerie nebo si jej můžete objednat na našich webových stránkách.

G
A
L
E
R
I
E
P
E
K
A
Ř
S
K
Á

www.galeriepekarska.cz

Nahoře i dole: vernisáž Jiřiny Strýčkové
(Foto: Jef Kratochvíl)

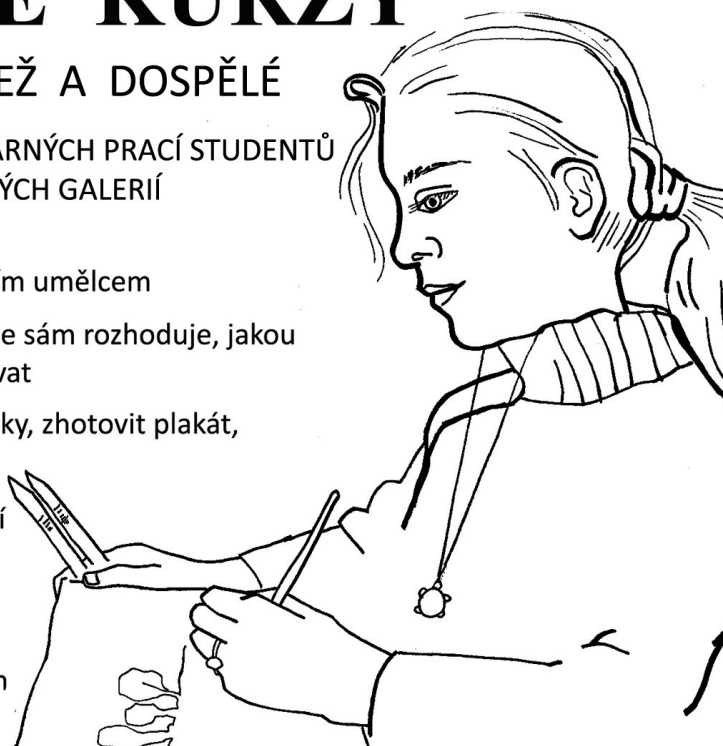
KREATIVNÍ INDIVIDUÁLNĚ ZAMĚŘENÉ VÝTVARNÉ KURZY

PRO DĚTI, MLÁDEŽ A DOSPĚLÉ

ZAKONČENÉ VÝSTAVOU VÝTVARNÝCH PRACÍ STUDENTŮ
V JEDNÉ Z BRNĚNSKÝCH GALERIÍ

- výuka vedena aktivně vystavujícím umělcem
- lekce probíhají individuálně, každý se sám rozhoduje, jakou technikou jaké téma chce zpracovávat
- můžete si vyzkoušet různé výtvarné techniky, zhotovit plakát, ilustraci, komix...
- i pro předškolní děti a jako příprava na střední umělecké školy

KURZY PROBÍHAJÍ : Údolní 5 / Cejl 90
KONTAKTNÍ OSOBA : Miroslava Maixnerová
mirka.maixner@yahoo.com
723 400 456

LUŽÁNKY
středisko volného času

Ondřej Buddeus
10.-15.9.

Kateřina Tučková
16.-22.9.

Vratislav Maňák
23.-29.9.

Lucie Buchařová
30.9.-6.10.

Provozovatelé galerie Lužánky oslovili několik spisovatelů: Ondřeje Buddeuse, Kateřinu Tučkovou, Vratislava Maňáka a Lucii Buchařovou. Ti poskytli úryvky ze svých knih, které jsou zarámované a zavěšené na stěně. Vždy po určitém časovém úseku se autor změní. V prostoru galerie je po celou dobu umístěna kostka na kolečkách, na níž jsou uloženy

papíry a tužky a děti navštěvující kurzy v SVČ Lužánky si mohou přečíst libovolný úryvek a pak jej nakreslí a uloží do přiložené krabice. Ilustrace se pak odevzdají autorovi.

Galerie Lužánky
Přehlídka
10.září – 6. října 2013

V galerii **Salonu Galapa** proběhlo dne 4. září 2013 v 18 hodin zahájení výstavy obrazů brněnského malíře Lubomíra Stejskala. Vernisáž moderoval Jiří Filip, na akordeon zahrála Klára Šmahelová a proběhla též módní přehlídka v pasáži Typos.

Brněnský rodák Lubomír Stejskal je věrný klasické narativní malbě, využívá všech osvědčených malířských postupů minulosti a tomuto podřizuje i tematiku svých obrazů: zátíší, historické figurální kompozice, krajiny a pod.

Galerie Galapa
Lubomír Stejskal – Obrazy
4. září 2013 – 15. ledna 2014

Významná pražská kostýmní výtvarnice, ak. mal. Šárka Hejnová, představí v galerii **Katakomy** své mozaiky. Součástí vernisáže bude promítání filmu o světově proslulém scénografovi a tatínkovi Šárky Hejnové, Josefu Svobodovi, *Divadlo Svoboda na Sklepní scéně CED, p. o.*

Galerie Katakomy
Šárka Hejnová – Mozaiky
2. října – 31. října 2013

SOCHAŘ PAVEL MEDEK

Pavel Medek je ostravský rodák (1954). Sochařské základy získal u akademického sochaře Bajáka v Brně, kde zároveň prožil svá mladá léta. Ovlivnila jej také spolupráce s Magdalénou Jetelovou v Mnichově a Bergheimu, kde působil jako její asistent. Od roku 1980 žije a tvoří v Řecku. Jeho bronzové hlavy měly velký úspěch na bienále v Japonsku. Kromě toho vystavoval ve Vídni, Luxemburgu a samozřejmě je mnoho výstav v jeho druhém domově, Řecku. Pavel zpracovává materiály jako dřevo, kámen a kov. Je klasickým sochařem, jehož hlavním tématem je nejenom žena, ale také muž, s přesahem do funkčních solitérů – forma umění, která lehce vklouzne do obytného prostoru, a každý si ji prakticky užívá

a žije s ní. Proto si dovoluji připomenout Medkovo Design studio, kde se tvoří stoly, židle, lampy, zrcadla apod. Dřevo je pro něj vším a rád s ním vede rozhovor, je to základ, ze kterého vychází jeho forma. Je materiálem pro něj typickým, řekl bych až přirostlým. Stačí se jen podívat na jeho bronzové hlavy, které, ač z kovu, stále nesou dřevěnou strukturu. Jakoby ve stromě žil. Jeden z poustevníků – Bavo se jmenoval – se v dutém stromě modlil. Pro Bava se stal strom katedrálou. Ve skromnosti mu tato katedrála byla nad všechny katedrály světa. Mám pocit, že stejné je to i u Pavla. Kdyby mohl, zasadil by se

a rozpustil tkaničky svých bot jako kořeny do země, vyrostl ze svých nohou a zvedl ruce nad hlavu. Vždyť i slovník námětů a symbolů ve výtvarném

umění hovoří o významu stromu tak, že pro prvotní národy byl strom posvátný, protože byl obýván Bohem.

Pavel je ale také člověk kontrastů. Mimo sochání vidí něco, co dráždí – plocha, struktura, průnik, náboj, boj. Nevidíme zde jen formálně čistou práci s citem pro materiál, ale i jakýsi vír emocí, který se táhne celou jeho tvorbou. Nechme proto hovořit jeho dílo samo a předejme soše slovo.

Bavo – poustevník, narodil se kolem r. 590 v Haspengau (Hesbaye) poblíž Bruselu

Z mluveného slova Gabriely Preisové upravil a zpracoval Jiří Kuželka s chotí (kontakt na autora: 608 822 984).

*Nahoře: Židle – muž a žena, platan
Zcela vlevo: Anděl, jilm, bronz
Vlevo: Hlava sv. Trojice, bronz*

PROSTOR ZAPLNĚNÝ VĚDOMÍM

Manifesty uměleckých směrů a skupin z počátku 20. století – futuristů, kubistů, suprematistů a dalších – zažehly pochodně do temnoty nastupující technokratické éry umocněné apokalyptickým pozadím dvou světových válek. Souběžně s těmito manifesty pak z jiskřiček dadaismu vzplanula vatra surrealistické imaginace, která pohltila velkou část tehdejší generace tvůrců, a do dnešní doby toto hnutí nevyhaslo: „Surrealismus se zásadně staví proti nadřazování vědomého nad nevědomým. Takovéto pojetí totiž způsobuje záměrnou degradaci nejen snu, ale celé lidské imaginace ve prospěch skutečnosti vnímané materiálními prostředky. Staví se proti racionalismu, který se pokouší vyloučit veškerou intelektuální činnost, jež uniká kontrole rozumu, a rovněž proti formální logice, která si vynucuje absurdní volbu mezi objektivním a subjektivním, mezi vnitřním a vnějším světem, mezi jedincem a společností. Součástí základních principů surrealismu je i odpor proti represí sexualitě a lásky, odpor proti náboženství, které zneužívá lehkověrnosti člověka, aby ho podřídil domnělému Bohu, a tím tak omezil jeho svobodu jednání. A v neposlední řadě se staví proti zúžené myšlence vlasti, jež předpokládá nadvládu jednoho národa nad druhým a která často byla i jednou z příčin vedoucích k dobovačným válkám. (...) André Breton založil surrealismus na principu psychického automatismu. Odtud také pocházejí četné surrealistické experimentace v oblasti automatických textů a automatických kreseb, ve výkladu snů, v hrách, kam vstupuje objektivní náhoda jen proto, aby podryla princip kauzality. Tento psychický automatismus však pro nás není dogmatem, ale je každým z nás přijímán podle svého vlastního vnitřního založení, a tím nejenže nic neztrácí na své síle a dosahu, ale právě naopak – udržuje svoji tvůrčí potenci a svoji ryzí autentičnost. Psychický automatismus proto také nevylučuje vědomou stránku tvorby, jen ruší kdysi nepřekonatelnou přehradu mezi vědomým a nevědomým. (...) Psychický automatismus může v uměleckém díle také tvořit jen jednu jeho část. Nikoli snad z obavy z jednotvárnosti, ale proto, že jeho lyrický náboj a niterná posedlost se přímo dotýkájí zázračna a v konfrontaci či v přítomnosti vědomé části tak nechá zazářit ohňostroji invence a originality. Šíře a smysl psychického automatismu jsou nekonečné, může si třeba místo svých vlastních forem vypůjčit z reálného světa jeho symboly, a tím je podřídí mechanizmu snu.“¹

Nejnítější lidské tužby, nepřiznané představy, nevyřčené a skrývané touhy, nejroztodivnější vize spojené s fyzickými potřebami, to vše svého času surrealismus pojmenoval a zařadil do zdrojové zásobárny své tvorby. Umělec tak může prostřednictvím svých psychických vlastností a alchymické dovednosti docílit jistou formu transformace z negativního pólu do pólu pozitivního, mění nevědomou materii primu na skutečný a hodnotný objekt vnějšího světa. Surrealismus je permanentní revoluci ducha. Psychického automatismu surrealisté používali k odhalování skrytých tvořivých sil a ztracených schopností, to vše přímo směřovalo k plné seberealizaci a jednotě osobnosti. V této etymologii je zahalování odhalováním a tajemno zde slouží k tomu, aby bylo odtajněno, dešifrováno, tak jako Derrida píše o tom, že každé dešifrování je novým zašifrováním. Každý objev je katalyzátorem pro nová mystéria, která jsou zde proto, aby byla odhalena. Surrealisté byli svého času fascinováni alchymii, tak jako před tím výkladem snů a psychickým automatismem.

Meziválečná Evropa byla ideálním zdrojem inspirace pro zachycení totální absurdity společenských zvrátů, převrácení hodnot až k totálnímu popření lidství, a proto byla ideální živnou půdou pro výzkum lidského podvědomí, hledání smyslu bytí a existence. Poválečný vývoj čerpající své zkušenosti z morbidity proběhlých skutečností pak směřoval od tvůrčího automatismu a nitra jedincova podvědomí ke znovuochopení esoterického výkladu světa, ke zracionalizování fantaskna a hledání pramenů civilizace v předcivilizačních kulturních projevech. Je nasnadě, že strukturalistické výzkumy Clauda Léviho-Strausse byly pro surrealisty generace 60. let přinejmenším stejným objevem, jako psychoanalytické výzkumy let dvacátých.

Kompilát těchto idejí tvořil náplň jednotlivých fází vývoje surrealismu. Stal se myšlenkovým zdrojem tzv. druhé vlny, tedy generace, která dospěla v 60. letech a doplnila generaci před a poválečnou. Podobný myšlenkový proud byl i „podlíníkem“ rozvoje tzv. „třetí vlny“, která v 90. letech nastoupila s novou razancí, byť se její formování odehrálo již ve druhé polovině 80. let.²

Evropa svou jazykově-národnostní různorodostí přesto zůstává v tomto ohledu specifická a surrealistické skupiny i jedinci s hnutím korespondující a do skupin nevřazení toto specifikum udržují a úspěšně pokračování na str. 14

VÝSTAVA SLUNCE A DUŠE / SUN AND SOUL

V prostorách Galerie pod Petrovem se od 2. 9. do 19. 9. 2013 uskutečnila výstava brněnské umělecké skupiny DIALOGY. Rozmanitost výtvarných postupů, technik a inspirace každého z členů skupiny byla konfrontována se společným tématem výstavy SLUNCE A DUŠE. Fotografie Zdeňka Dršťáka, Jana Bureše, mladé studentky SŠUD Brno Karolíny Kondýskové, nebo Josefa Košťálka, keramické plastiky Martina Sziláka, kresby Jiřího Hávy, malby Milana Obrdlíka a Vladimíra Kiseljova zaplnili nejen celou výstavní plochu galerie s odhalenou skalní stěnou starou 725 milionů let, ale i kavárnu pod Petrovem. Vernisáže se ujal průvodním slovem majitel Vítězslav Krejčí, a o hudební program se postaral svojí původní skladatelskou tvorbou umělecký kovář a hudebník Lukáš Mičko. Prvek životodárného světla slunečního kotouče a všeobjímající princip duše člověka se nesl celou vernisáží a hojná účast přátel a hostů doplňovala svými postřehy skryté významy vystavených prací.

Výtvarná skupina DIALOGY se také věnuje od počátku své existence v roce 2010, snaže oživit veřejný prostor uměleckou tvorbou. Letos jste mohli např. navštívit v průběhu července a srpna již druhý ročník Open Air Gallery v Denisových sadech. Pravidelně každých 14 dní mohl svoji tvorbu od poezie, malbu, fotografii až k hudebním kompozicím prezentovat kdokoliv bez rozdílu, stačila jen odvaha. Počet členů skupiny se tak rok od roku rozrůstá o mladší i starší generaci výtvarníků, kteří se pak prezentují v kamenných galeriích, podobně jako to mu bylo i na zářijové výstavě v Galerii a kavárně pod Petrovem. (MO)

Dole: snímky z vernisáže výstavy Slunce a duše

Galerie pod Petrovem
Slunce a duše / Sun and Soul
2. září – 19. září 2013

rozdívají. Vytvářejí totiž autentickou jednotku, entitu nezávislou na společenském vědomí. Od 60. let Francie již přestala být kapitulou surrealismu, od této doby se na různých místech Evropy i ve světě formují „ložiska“ tohoto hnutí. Avšak opravdové spontaneity, masovosti, ale i přijímání vzdělanou vrstvou společnosti se dnes dostává surrealismu hlavně v zemích Jižní Ameriky. Toto však bezpochyby souvisí s celkovou emancipací kultury a s trendem nástupu levicových vlád, což vše tvoří přirozený protiklad vojenských a polofašistických režimů, které se po několika generacích držely u moci. Od konce 90. let minulého století se začala většina zemí tohoto regionu orientovat levicově. Mezi nejlevicovější státy patří Venezuela, Bolívie a Ekvádor. Levicově orientovány jsou také Brazílie, Argentina a do konce roku 2009 také Chile. Toto jednoznačně souvisí s atmosférou prožitého strachu a hororově živými demony Eskader smrti. Ve většině případů šlo o polovojenská komanda vykonávající teroristickou činnost a napojená na představitele jednotlivých vlád. Šlo o pravicově a antikomunisticky orientované skupiny, nejčastěji působící v době politické nestability jednotlivých vlád Jižní a Střední Ameriky a během občanských válek.³

Dlouhodobé a jednostranné vychylování společenského života pod vlivem vojenských junt s potíráním lidských práv a s technokratickým řízením státu zapříčinilo onen – pro východoevropské postkomunistické země nepochopitelný – obrát k levicové a mnohdy i marxistické politice. Transparentním příkladem důsledku tohoto posunu v myslích lidí je jedna z největších celosvětových přehlídek surrealismu a vůbec největší v Jižní Americe. Odehrála se v roce 2009 hlavním městem Santiagu de Chile. Zahájení probíhalo ve třech dnech na třech místech: ve středu 28. října v Museo de la Solidaridad Salvador Allende, ve čtvrtek 29. října v Museo de Santiago a v pátek 30. října v budově deníku La Nación. Na tomto prvním setkání mezinárodního surrealistického hnutí v Santiagu de Chile se představilo téměř 200 umělců z celého světa se společnými zásadami vytváření a rozvíjení surrealistických aktivit, kterými jsou:

svoboda, poezie a láska. V minulosti již jedna velká surrealistická výstava v Latinské Americe proběhla, a to v roce 1940 v Mexico City, na kterou osobně dohlížel André Breton prchající před německou invazí ve Francii.

Prezentace tvorby umělců na této výstavě byla kolektivním vzorkem prací, jež jsou výsledkem přetrvávajícího surrealistického názoru jako živoucí skutečnosti; nad rámcem stylizovaného a estetizujícího celku falešných technických či vizuálních projevů. Celý projekt nazvaný „El Umbral Secreto“ provázely po celou dobu aktivity: výstavy, kulaté stoly, přednášky, filmové projekce, čtení poezie a surrealistických textů. Probíhaly na různých místech: Muzeum Santiagu, Casa Colorada, Severní centrum Galerie, Deník Nation, Národní knihovna a galerie Cian. Jedním z hlavních cílů bylo nejen prokázat platnost současného surrealismu ve světě, ale klást otázky pro dnešní i budoucí vize. Z české republiky se této přehlídce účastnila skupina Stir Up a okruh jejich spolupostupujících. Všechna díla zaslaná na výstavu byla po skončení cyklu akcí věnována do depositu Musea solidarity Salvadora Allende a staly se tak součástí jejich sbírek. V následujícím roce se výstava prezentovala ve městě Valparieso.

Pořadatelé výstavy pak v roce 2010 uskutečnili samostatnou výstavu české skupiny Stir Up v Mezinárodním muzeu grafiky (Museo Internacional de la Grafica) ve městě Chillán ležící 400 km jižně od hlavního města.⁴ Hlavní kurátor Mezinárodního muzea grafiky Luis Arias řekl, že diskuse, kterou na veřejnosti vyvolávají díla členů české skupiny Stir up „je pro nás velmi důležitá a ukázka činnosti těchto vystavovatelů vytváří a udržu-

je spojení mezi exponenty současného surrealismu, který má v zemích Latinské Ameriky poměrně bohaté zastoupení. Pokud jde o umělce, jejichž díla se dostala k nám, ti jsou přímými dědici surrealistů z okruhu Bretona a navazují na tvorbu Toyen a Štyrského. (...) Je paradoxem života, že čeští surrealističtí malíři i teoretikové byli pronásledováni nacisty a (bohužel později v letech padesátých) i komunisty,“ dodal Arias. Nechtěně tak nastínil otázku nemožnosti pochopení současného vývoje ve jmenovité zemi pro někoho, kdo v ní nežije a situaci neprožil osobně. A tak jako v Jižní Americe nemohou pochopit, že v zárodku pokroková strana, jejíž ideou bylo osvobození od útlaku, vykořisťování a povznesení společnosti ergo celého lidstva, nakonec uvrhla celý lid do stagnace a u moci se držela pomoci strachu z tajné policie a represí. Tak se i velká část naší postkomunistické inteligence zdráhá pochopit logické důvody nástupu levice a marxismu v Latinské Americe od 90. let do současnosti.

Josef Bubeník

1 Kolektivní prohlášení skupiny Stir Up (výňatek) in : STYXUS č. 2, 2008, vydalo nakladatelství Amaprint - Třebíč

2 *Toto vykolikování surrealismu v časoprostoru na „druhou“ či „třetí vlnu“ je zjednodušením poukazujícím pouze na vícegenerační rozpětí surrealismu – nic více, ani nic méně. Tato terminologie není pevně ustálena: ve starších textech se hovoří o poválečném surrealismu jako o druhé vlně, a léta 60. jsou označena jako třetí. Dnes by se zřejmě jednalo o čtvrtou vlnu a brzy bychom se asi dočkali páté atd. Proto bych se raději držel oné terminologie, kdy před- a po- válečný surrealismus můžeme označovat jako 1. vlnu, nová generace z let 60. ve spojení s celosvětovým trendem revolt založila 2. vlnu a od 90. let jsme svědky nového celosvětového nárustu tohoto hnutí, což můžeme nazvat vlnou třetí. (Ono pochopitelně každé takové terminování trochu kulhá a příští generace zřejmě dojdou k ještě odlišnějšímu způsobu definování této epochy a geneze surrealismu.)*

3 http://cs.wikipedia.org/wiki/Eskadra_smrti

4 <http://centroculturalmunicipalchillan.blogspot.cz/2010/05/continua-abierta-exposicion-de-grupo.html>
http://museodelagraficachillan.blogspot.cz/2010_05_01_archive.html
<http://umbralsecreto.blogspot.cz/2010/04/grupo-surrealista-checo-stir-up-en.html>

Jánuš Kubiček v Platiniu

Od 5. 9. 2013 do 15. 10. 2013 probíhá v galerii Platinium výstava reprodukcí děl Jánuše Kubička (1921 – 1993). Je zde představen cyklus koláží z česko-anglického erotického Kalendáře věčné radosti. Tyto koláže – pikantně lechtivé, jemně dráždivé a „intelektuálně odlehčené“ – tvořil umělec

naopak v těžkých obdobích let čtyřicátých a sedmdesátých. Kalendář, který představuje, dá se říci, neváznou část Kubičkovy tvorby, je v druhé části výstavy doplněn o reprodukce jeho obrazů figurálních i abstraktních, postihující jeho stěžejní tvorbu od 50. do 70. let. Expozice je bohatě do-

prováděna Kubičkovými vlastními texty. Výstava uspořádaná k 20. výročí umělcova úmrtí tak vzpomíná na Jánuše Kubička nejen jako na významného představitele českého moderního umění ale také jako na neobyčejně vzdělaného a svérázného teoretika. Jako na osobnost, která svým myšlením a projevem „unikala stupiditě světa.“

Jánuš Kubiček – Kult zraku, koláž

Galerie Platinium

Jánuš Kubiček – Kalendář věčné radosti
5. září – 15. října 2013

První a zřejmě také poslední samostatnou výstavu brněnského výtvarníka, ale také básníka, surrealisty a excentrika Zdenka Cibulky, který tragicky zahynul pod koly autobusu v dubnu tohoto roku, uspořádala na jeho počest skupina Stir Up v galerii Čertův ocas na Mohelském mlýně u Mohelna. Zdeněk Cibulka byl členem skupiny a pravidelně se účastnil společných výstav a akcí.

Galerie Čertův ocas

Zdeněk Cibulka – Mlýnek na problémy
14. září – 30. listopadu 2013

VÝSTAVY V GALERII TŘINÁCTKA

ČESKÁ KRAJINA A JINÉ PŘÍBĚHY

Květen – září 2013

...Česká krajina, Natura Morta a knižní obálky... výstava souborů fotografií.

Vystavuje **Jaroslav Fišer**, mistr fotografie, pedagog na škole reklamní a umělecké tvorby Michael a bývalý ředitel Pražského domu fotografie, s bohatou vystavovatelskou historií.

Soubor Česká krajina, postřehy autora, jak se krajina kolem nás mění a jak si s ní lidé pohrávají a zasazují do ní neony, billboardy, poutače a přizpůsobují svému účelu, přičemž na ni neberou ohled. Autor se snaží lehce ironizovat to, co s krajinou provádíme. Na fotografiích jsou místa, která jsou trochu obskurní, westernové městečko, technopárty na krásném místě či třeba středověkou tvrz, kterou si někdo staví o víkendech, a další prazvláštní změny. Soubor Natura Morta po povodních autora zaujal starý vyplavený Fiat Fiorino na vrcholku hromady odpadků a naplavenin, který připomínal stará zátiší a přivedl ho na nápad vytvořit celý soubor na dané téma. Aby jej odlehčil, zarámoval fotografie do textů popisujících nesmyslné lidské rekordy. Poslední soubor Knižní obálky zachycuje fotografie pro knižní obálky, které jsou zvláštní disciplinou, stojící na pomezí volné a užité tvorby. Měl by v nich být patrný výtvarný rukopis, ale musí také akceptovat námět a styl autora

textu. Obálky autor vytvořil především pro vydavatelství Odeon, ale také pro vydavatelství Mladá Fronta, Hejkal, Trafika či italské Bulzoni.

SRPEN 1968

Srpen – září 2013

...srpen 68... fotoreportáž k 45. výročí obsazení Brna sovětskými vojsky, zachycené ve fotografii autorky výstavy. Unikátní jsou například záběry autorky výstavy z brněnských ulic ze srpnových dní roku 1968, kdy jako mladé děvče nebojácně zachycovala pohnuté chvíle v životech obyvatel Brna. Vzbuzují velký ohlas, neboť je autorka dlouho skromně ukrývala ve svém archívu, a pro mnohé jsou a budou nečekaným překvapením.

Vystavuje **Anna Pecková**, fotografa, která prý se svým foťákem patří

k Brnu stejně jako Špilberk nebo Petrov. Vystudovala uměleckou fotografii na Střední umělecko-průmyslové škole v Brně – černobílou fotografii u K. O. Hrubého a barevnou fotografii u Oldřicha Staňka. Od roku 1960 žije v Brně. Má za sebou několik samostatných výstav. Je spoluautorkou řady knih. Zabývá se uměleckou fotografií, využívá reportážní a dokumentární fotografie jako prostředku schopného tlumočit autenticitu místa a chvíle. Pracuje pro reklamní noviny, časopisy a knihy, které zveřejňují její reportáže o událostech u nás. Atraktivní záběry na titulních stranách, snímky odhalující pravdu, někdy i to, co mělo očím veřejnosti zůstat skryto, to vše patří k životu této fotografky. Jak sama říká, fotografie je její droga, miluje fotografii a obětuje jí celý život.

Text: Jiřina Nehybová

Foto a koláž: Kateřina Dubovcová

Galerie Třináctka

Jaroslav Fišer

Česká krajina a jiné příběhy
21. května – 31. září 2013

Anna Pecková – 1968

20. srpna – 31. září 2013

ROZHLED – informace o výstavách ve městě Brně, které se uskutečnily či právě probíhají
Registrováno pod ev. číslem MK ČR E 21246.
Hlavní editor: **Josef Bubeník**; vydává nakladatelství STYLOS, IČO 68623631, Nová Ves 71, PSČ 664 91 ve spolupráci s CED p.o., Zelný trh 9, Brno, ředitel CED: **Petr Oslzlý**; manažer Projektu CED: **Ondřej Navrátil**; foto: **Archiv CED, Jef Kratochvíl, Tino Kratochvíl, Miloš Strnad, Zdena Hömová, Kateřina Dubovcová, Oldřich Hrb.**
© STYLOS a CED, p. o., 2013
www.irozhled.cz, inforozhled@email.cz

foto: Václav Mach

Výstava v kavárně Corner

Ukázka z výstavy Hvězdy

Oldřich Hrb

Mladistvá dravost, nadšení a nestrannost. Toto a mnoho dalšího se odráží ve fotografické tvorbě Oldřicha Hrb. Nikdy neprošel žádným fotografickým kurzem a tak bloudí nočním Brnem a jako tabule rasa objevuje zázraky fotografie. Za každou z nich je cítit jeho rozzářený obličej, který si udržuje nejen během fotografování. Již při své první výstavě s názvem Hvězdy sklídl nečekaný úspěch. Ve snímcích této sbírky jakoby se chladná a pustá atmosféra nočního Brna mísila v protikladu s jistou okázalostí. A to rovnou s hvězdnou okázalostí. Když vyrazí za tmy na lov, všimá si především přirozeného veřejného osvětlení, kterým ve své práci vytváří dlouhou expozicí výrazné akcenty, jimiž v kombinaci s osvětlenou architekturou skládá dynamické kompozice. Pro černobílou fotografii je barva jaksí nedůležitá a tuhle zbytečnost tma přikryje. Tehdy naši pozornost neodpoutává nic, jež by nesouviselo s tím, co právě děláme. Poutače nejdou vidět, supermarkety mají zavřeno, je po zprávách a už nikdo slušně vychovaný nezavolá. Pro Oldřicha Hrb to znamená, že se může plně soustředit na detaily. Trojitá expozice, kterou nejčastěji používá, navíc zvýrazní celý prostor v obraze.

Narodil se v Miroslavi, v malém městě na jihu Moravy nedaleko Znojma, kde si jako soustružník ve firmě AR Brno s.r.o. vydělával na svůj první fotoaparát už během studia na střední strojařské škole. Jakmile složil maturitní zkoušku, odstěhoval se z rodného hnízdečka do zlaté lodi Brna. V současné době pracuje v tiskárně Centrum tisku, kde nepochybně získává smysl pro správné složení barev a mnohé další užitečné zkušenosti pro svoji tvorbu. V roce 2011 začal dálkově studovat Management v podnikání na Vysoké škole Karla Engliš, neboť důležitou součástí umění je umění prodat umění. O Oldřichovi tedy ještě určitě uslyšíme.

Pole jeho působnosti je ale mnohem širší. Ve fotografování portrétů si také už našel svůj osobitý styl neovlivněný zásahy zvenci, který stále rozvíjí. Jako dlouholetý hudebník musel dříve či později dojit i k barevné okázalosti velkolepých koncertů.

„Oldu znám od malička jako kluka ze sousedství a posledních 5 let taky jako spolupracovníka v mojí firmě, v neposlední řadě i jako mého studenta. Už jeho první fotky mě velmi zaujaly a těší mě, že můžu sledovat jeho umělecký růst a úspěchy ve fotografické práci. Fotky mají zvláštní atmosféru, nejsou to jen tváře a objekty na fotografickém papíru, ale každá fotografie má svoji duši.“ vyjádřil se o Oldřichovi Ing. Jiri KOLEŇÁK, Ph.D., MBA, rektor VŠKE.

Na fotografické scéně se tento mladý zapálený fotograf objevil teprve nedávno a pokud mu vydrží nadšení a dosavadní rychlý rozvoj, pak se máme jako pozorovatelé ještě na co těšit.

Napsal: Vojtěch Hrubý

PARTNEŘI

BRNO

Cafe Gracian
Oldřich Hrb – Fotografie
17. října – 17. listopadu 2013